

Konklusion

- 1) Republikken Polen frifindes.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 252 af 27.8.2011.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. juli 2013 — Daiichi Sankyo Co. Ltd og Sanofi-Aventis Deutschland GmbH mod DEMO Anonymos Viomichaniki kai Emporiki Etairia Farmakon (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Polymeles Protodikeio Athinon — Grækenland)

(Sag C-414/11) ⁽¹⁾

(Fælles handelspolitik — artikel 207 TEUF — handelsrelaterede aspekter af intellektuel ejendomsret — aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPS-aftalen) — artikel 27 — patenterbar genstand — artikel 70 — beskyttelse af eksisterende forhold)

(2013/C 260/09)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Polymeles Protodikeio Athinon

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Daiichi Sankyo Co. Ltd og Sanofi-Aventis Deutschland GmbH

Sagsøgt: DEMO Anonymos Viomichaniki kai Emporiki Etairia Farmakon

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Polymeles Protodikeio Athinon — fortolkning af artikel 27 og 70 i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (»TRIPS«), der er knyttet som bilag til aftalen om oprettelse af verdenshandelsorganisationen (EFT L 336, s. 214) — sontring mellem de områder, der er omfattet af EU-retten, og de områder, der henhører under medlemsstaternes kompetence — patenter — kemiske og farmaceutiske produkter

Konklusion

- 1) Artikel 27 i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder, der er indeholdt i bilag 1 C til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (WTO), undertegnet i Marrakech den 15. april 1994 og godkendt ved Rådets afgørelse

94/800/EF af 22. december 1994 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af de aftaler, der er resultatet af de multilaterale forhandlinger i Uruguayrundens regi (1986-1994), for så vidt angår de områder, der hører under Fællesskabets kompetence, er omfattet af den fælles handelspolitik.

- 2) Artikel 27 i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder skal fortolkes således, at opfindelsen af et farmaceutisk produkt, såsom et lægemiddels aktive kemiske forbindelse, kan patenteres på de betingelser, der er anført i denne artikels stk. 1, såfremt ingen af undtagelserne i samme artikels stk. 2 eller 3 finder anvendelse.
- 3) Et patent, der er opnået på grundlag af en ansøgning om patent på opfindelsen såvel af metoden for fremstillingen af et farmaceutisk produkt som af selve det farmaceutiske produkt, men som er udstedt alene for den pågældende metode for fremstillingen, skal ikke fra tidspunktet for ikrafttrædelsen af aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder anses for at omfatte opfindelsen af det nævnte farmaceutiske produkt på grundlag af reglerne i denne aftales artikel 27 og 70.

⁽¹⁾ EUT C 298 af 8.10.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 18. juli 2013 — Mark Alemo-Herron m.fl. mod Parkwood Leisure Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court of the United Kingdom — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-426/11) ⁽¹⁾

(Overførsel af virksomheder — direktiv 2001/23/EF — varetagelse af arbejdstagernes rettigheder — kollektiv overenskomst, der gælder for overdrageren og arbejdstageren på tidspunktet for overførslen)

(2013/C 260/10)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court of the United Kingdom

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Mark Alemo-Herron, Sandra Tipping, Christopher Anderson, Stacey Aris, Audrey Beckford, Lee Bennett, Delroy Carby, Vishnu Chetty, Deborah Cimitan, Victoria Clifton, Claudette Cummings, David Curtis, Stephen Flin, Patience Ijelekhai, Rosemarie Lee, Roxanne Lee, Vivian Ling, Michelle Nicholas, Lansdail Nugent, Anne O'Connor, Shirley Page, Alan Peel, Mathew Pennington og Laura Steward

Sagsøgt: Parkwood Leisure Ltd

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Supreme Court of the United Kingdom (Det Forenede Kongerige) — fortolkning af artikel 3 i Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter (EFT L 82, s. 16) i lyset af Domstolens dom af 12. marts 2001 i sag C-499/04, Werhof — omfanget af erhververens forpligtelser med hensyn til opretholdelse af lønvilkår i henhold til en kollektiv overenskomst, som overdrageren og den ansatte var omfattet af på tidspunktet for overførslen

Konklusion

Artikel 3 i Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter skal fortolkes således, at den er til hinder for, at en medlemsstat i tilfælde af en overførsel af virksomhed fastsætter, at dynamiske bestemmelser, der henviser til kollektive overenskomster, som er forhandlet og vedtaget efter tidspunktet for overførslen, kan håndhæves over for erhververen, når denne ikke har mulighed for at deltage i forhandlingerne af sådanne kollektive overenskomster, der indgås efter overførslen.

(¹) EUT C 311 af 22.10.2011.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 18. juli 2013 — The Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH og Dow Europe GmbH mod Europa-Kommissionen

(Sag C-499/11 P) (¹)

(Appel — karteller — markedet for butadiengummi og styrenbutadiengummi fremstillet ved emulsionspolymerisation — fastsættelsen af prismål, fordeling af kunderne gennem ikke-angrebsaftaler og udveksling af forretningsmæssige oplysninger — tilregning af den ulovlige adfærd — Kommissionens skøn — multiplikationsfaktor med henblik på afskrækkelse — ligebehandling)

(2013/C 260/11)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: The Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH og Dow Europe GmbH (ved Rechtsanwälte D. Schroeder og T. Kuhn samt avocat T. Graf)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved M. Kellerbauer og V. Bottka, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 13. juli 2011 i sag T-42/07, Dow Chemical m.fl. mod Kommissionen,

hvorved Retten delvist frifandt Kommissionen i en sag, hvorunder der var nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 5700 endelig af 29. november 2006 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/F/38.638 — Butadiengummi og styrenbutadiengummi fremstillet ved emulsion polymerisation) vedrørende en aftale om fastsættelse af målpriser, om fordeling af kunder gennem ikke-angrebsaftaler og om udveksling af forretningsmæssige oplysninger samt subsidiært en påstand om nedsættelse af den bøde, som sagsøgerne var blevet pålagt

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) The Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH og Dow Europe GmbH bærer hver deres egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

(¹) EUT C 252 af 27.8.2011.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 18. juli 2013 — Schindler Holding Ltd, Schindler Management AG, Schindler SA, Schindler Sàrl, Schindler Liften BV og Schindler Deutschland Holding GmbH mod Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-501/11 P) (¹)

(Appel — karteller — markedet for installation og vedligeholdelse af elevatorer og rulletrapper — et moderselskabs ansvar for sit datterselskabs overtrædelser af kartelreglerne — holdingselskab — virksomhedens interne efterlevelsprogram (»Compliance-Programme«) — grundlæggende rettigheder — retsstatsprincipperne i forbindelse med fastsættelse af pålagte bøder — magtadskillelse, lighedsprincippet, princippet om forbud mod tilbagevirkende kraft, princippet om beskyttelsen af den berettigede forventning og princippet om culpaansvar — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 23, stk. 2 — gyldighed — lovligheden af Kommissionens retningslinjer af 1998)

(2013/C 260/12)

Processprog: tysk

Parter

Appellanter: Schindler Holding Ltd, Schindler Management AG, Schindler SA, Schindler Sàrl, Schindler Liften BV og Schindler Deutschland Holding GmbH (ved Rechtsanwälte R. Bechtold og W. Bosch og J. Schwarze, som befuldmægtiget)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved R. Sauer og C. Hödlmayr, som befuldmægtigede, bistået af Rechtsanwalt A. Böhlke) og Rådet for Den Europæiske Union (ved F. Florindo Gijón og M. Simm, som befuldmægtigede)